NN 94/2021 (27.8.2021.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-198/21-6 od 30. lipnja 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1710

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Općine L. iz L., koju zastupa I. T. M., odvjetnica u T., M. i p., Odvjetničkom društvu j.t.d., Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatski Telekom d.d., Z., radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 30. lipnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/17-11/277, urbroj: 376-05-3-21-20 od 22. travnja 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova presuda će se objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

1. Točkom VII. rješenja tuženika klasa: UP/I-344-03/17-11/277, urbroj: 376-05-3-21-20 od 22. travnja 2021. utvrđeno je da tužitelj Općina L. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz ovog rješenja od 10. ožujka 2020. odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist Općine L. ukoliko je ista nastupila nakon 10. ožujka 2020. prema evidenciji Zemljišno-knjižnog odjela Z. dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji.

2. Tužitelj je podnio tužbu protiv točke VII. pobijanog rješenja tuženika u kojoj u bitnom navodi da tuženik nije zakonito i ispravno odredio datum pokretanja postupka, a posljedično tome niti datum od kojeg on ima pravo na naknadu za pravo puta. Utuženi dio rješenja nije zakonit i njime su povrijeđene odredbe članka 6., 7. i 46. Zakona o općem upravnom postupku, jer je tužitelj svojim podneskom od 26. travnja 2017. podnio zahtjev tuženiku za reguliranje međusobnih odnosa, operatora i tužitelja, što je vidljivo i iz broja spisa, a dopisom – požurnicom od 30. svibnja 2017. tuženik je pozvao tužitelja da se očituje želi li postupanje tuženika sukladno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika. Tužitelj upućuje na odredbu članka 46. stavka 4. Zakona o općem upravnom postupku te članak 7. istog Zakona te smatra da tuženik nije postupao u skladu s navedenim odredbama jer je službena osoba morala upozoriti stranku na postojanje osnove za ostvarivanje nekog prava, kao i na posljedice njezinih radnji ili propuštanja u postupku, te se brinuti da neznanje i/ili neukost stranke ne budu na štetu prava koja im po zakonu pripadaju. Osim toga, smatra da je tuženik postupio suprotno odredbi članka 5. stavka 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, jer nije odredio pravo na naknadu od dana podnošenja zahtjeva odnosno od 26. travnja 2017. Tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev te poništi točku VII. pobijanog rješenja te utvrdi da tužitelju pripada pravo na godišnju naknadu za pravo puta od 26. travnja 2017. Tužitelj je zatražio i naknadu troškova upravnog spora.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da dopis tužitelja od 26. travnja 2017. nije zahtjev iz članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama i članka 5. stavka 1. i 2. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, o čemu je tužitelj bio obaviješten dopisom tuženika od 30. svibnja 2017. U dopisu od 26. travnja 2017. kojeg je tužitelj nazvao »požurnica«, tužitelj se prvi puta obraća tuženiku i obavještava ga da je od HT-a još 2010. tražio plaćanje naknade za pravo služnosti na javnim površinama, no nije dobio odgovor. Navedenim dopisom tuženiku šalje požurnicu i molbu da se navedeni zahtjev riješi u što kraćem roku te da se izvrši isplata sredstava sa svim zaostacima, u protivnom će pokrenuti daljnji postupak. Na dopis iz 2017., tužitelju je tuženik odgovorio 30. svibnja 2017. s uputom o načinu pokretanja postupka pred tuženikom, sukladno članku 28. stavku 6. i s rokom postupanja od osam dana. Evidentno je da tužitelj nije u dodijeljenom roku podnio zahtjev iz članka 28. stavka 6. Zakona o elektroničkim komunikacijama, već je to učinio tek 10.